

„ТОЖ ПОМОЛІМСЯ ЩИРО БОГУ, ВІТАЙМО ВСІХ: ХРИСТОС ВОСКРЕС!“

Прийняти бюджет можуть в травні

Київ. — Україна можливо прийме запізнілий на чотири місяці бюджет в травні, сказав 22-го квітня керівник Податкової адміністрації і голова парламентарної Бюджетної комісії Микола Азаров.

Він зазначив, що за найбільш сприятливих умов парламент почне розглядати проєкт бюджету не раніше як 25-го квітня і не якщо Верховна Рада прийме нові закони щодо оподаткування прибутку підприємств і осіб. За його словами, депутати не вкладаються у визначені терміни і не можуть ухвалити податкові закони 23-го квітня, оскільки останній варіант законопроєкту їм ще не роздано.

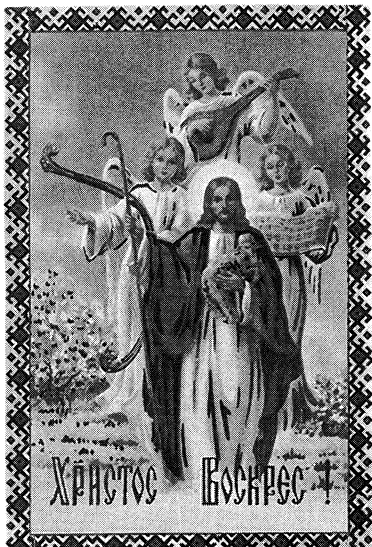
Як відомо, зволікання з прийняттям бюджету на новій податковій основі є найбільшою перешкодою в отриманні Україною трибильного кредиту

від Міжнародного валютного фонду. 21-го квітня місія МВФ почала в Києві обговорювати з урядовцями поступ у прийнятті бюджету і умови продовження кредиту.

М. Азаров поклав вину за зволікання з бюджетом як на Уряд, так і на Верховну Раду. За його словами, було достатньо часу для прийняття будь-якого закону, оскільки минуло п'ять місяців відтоді, як Уряд подав до парламенту проєкт бюджету і пакет податкових законопроєктів.

Після недавнього прийняття закону про податок на додану вартість, залишилися ухвалити всім іншим податкових законопроєктів.

Затримка може бути ще довшою, оскільки Уряд проголосив дев'ятиденне свято у зв'язку з Великоднем, 1-им Травня і Днем Перемоги.

Наталія Іванишин, Тернопіль

Христос Воскрес!

В цей день Великий, всім на диво,
Господь нам очі привідкрив.
Крізь муки, зло — благочестиво —
Дорогу в вічність простелив.
Його небесні ласки вічні,
Його любов до нас свята.
Отож вшануймо, люди грішні,
Цей дар великий від Христа.
Так, як Христос воскрес, — в цю пору
Нехай для нас воскреснуть знов —
Три поєстери, що ходять поруч, —
Надія, Віра і Любов.
Нехай душа твоя сміється,
І з нею радується світ.
Хай криком щастя серце б'ється
Й забуде дні журби та біди.
Страждань Христа ми недостойні —
Давно ж кулаємось в гріхах.
Забули чесність і пристойність,
А шанували попервах.
Покаймося. Душевний стогін
Нехай полине до небес.
Тож помолімся щиро Богу,
Вітаймо всіх: Христос Воскрес!

Президент Б. Клінтон зустрівся з Далай Ламою

Вашингтон. — У середу, 23-го квітня, до Білого Дому на зустріч з віцепрезидентом Ал Гором прибув тибетський Далай Лама. Під час їхньої розмови до кабінету віцепрезидента зайшов президент Білл Клінтон з шлюком метою — неформально зустрітися з гостем віцепрезидента та приобщити йому, що переконуватиме Китай зустрітися з Далай Ламою, чи його представником з метою переговорів.

Президентська зустріч з Далай Ламою тривала 20 хвилин, але дружина президента Гіларія Родгем-Клінтон, яка тому два роки на жіночій конференції в Пекіні виголосила палку промову на тему людських прав, мала також зустріч з Далай Ламою, котра тривала майже 45 хвилин.

Ці відвідини припали на дуже чутливий час американсько-китайських відносин і зокрема коли брати до уваги, що Пекін застеріг Вашингтон не зустрічатися з Далай Ламою.

Китай твердить, що Тибет є частиною Китаю, з цю думкою згоджується Вашингтон і тому наостанок на зустрічі та розмови між Китаєм і Далай Ламою для того, щоб розв'язати існуючі непорозуміння. Пекін відмовляється від зустрічі і розмови з Далай Ламою та звинувачує його в намаганнях перетворити Тибет у незалежну державу.

Ще перед зустріччю з президентом Б. Клінтоном на пресовій конференції Далай Лама заявив кореспондентам засобів масової інформації, що „ми намагаємося поєднати масові переконати китайський уряд, що шукаємо самоуправління, а не залежності“.

Соціалісти критикують Президента

Київ (УНІАР). — У приміщенні Верховної Ради України відбулася прес-конференція представників фракції Соціалістичної і Селянської партії у участю секретаря політради Соціалістичної партії Йосипа Віньського, голови Селянської партії Сергія Довганя, соціаліста Олександра Чубакана, комуніста Миколу Кириченка та члена Селянської партії Ростислава Чапюка.

Згадані політики вже не вперше підтвердили, що головна платформа фракцій — „Земля не повинна бути об'єктом купівлі-продажу“. За словами Й.Віньського, їхня фракція чітко заявила про своє ставлення до бюджетного процесу, вимагаючи ухвалення бюджету на діючій податковій базі, і вніс до Конституційного суду подання щодо невідповідності Конституції і Земельному кодексові деяких указів Президента з приводу земельних відносин.

Фракція також виступає за надання аграрному сектору, меліоративній та енергетичній галузі підтримки з державного бюджету. Учасники категорично відкинули можливість співпраці з Аграрною партією України, аргументуючи це тим, що 30 парламентарів від АПУ залежні від своїх постів і не можуть висловлювати власні погляди.

Управа НТШ-А відбула наради

Нью Йорк (О. К.). — В суботу, 19-го квітня, відбулася в власному приміщенні чергова нарада поширеної Управи НТШ-А для обговорення бажаних справ та плянів на майбутнє.

Провідною точкою обговорення наради було обговорення політики НТШ-А, що вимагало узгодження з вищезгаданою думкою членів Управи.

Майбутні місяці вимагатимуть від членів Управи багато праці та їхньої активної участі у ряді наукових конференцій.

Всередку уваги стоїть проблема узгодження правильності української мови, що буде темою наукової конференції в Урбані, а відтак у Києві. У зв'язку з цією проблемою, Управи НТШ-А враз із УВАН віддали звернення щодо вживання Харківського правопису аж до спільного вирішення в цій справі. НТШ-А постаралася також про вищення на сторінках „Свободи“ довшого листа НТШ у Львові до Президента України, Верховної Ради і Кабінету Міністрів у справах культурного етноциду, а зокрема в мовній діяльності.

Обговорено також в загальному політику НТШ-А відносно допомоги для наукових установ України і порушено справу доповіді Бібліотеці ім. В. Стефаніка у Львові. Рішено виготовити відповідні звернення до Президента України Л. Кучми, до в. о. міністра культури та інших відповідальних осіб, щоб визнати Бібліотеку ім. В. Стефаніка державною бібліотекою.

З уваги на те, що НТШ-А отримав багато прохань про фірмування різних видань, рішення подавати до преси список надісланих рукописів, які шукають спонсорів на друку. Обговорено також пляну нових конференцій та доповіді, виготовлення каталогу книжок НТШ-А на інтернеті, виготовлення нового фірмового паперу і виважок як також співпрацю із „Нешеналіті Пейперс“.

Потурні привітали наукового секретаря і заступника голови проф. Ларису Залеську Онішкевич з нагородою Фулбрайта, заявляючи як вона викладає один семестр у Львівському Університеті про українську драму.

Учорішній 19-го квітня відбулася публічна презентація нових видань НТШ-А, якою вела проф. Л. Залеська Онішкевич, а участь брали Л. Рудницький, В. Стойко, А. Прохир, І. Фізер і Ю. Шешельов.

Платня збільшилася — залишилося її отримати

Київ. — Середня місячна платня в Україні зросла в березні на 6.4 відс. і становила 147.73 гривні (80 дол.), свідчать дані, оприлюднені 22-го квітня Міністерством Статистики.

Місяць перед тим, у лютому, платня була 138.90 гривні, а в березні мину-

лого року — 129.33 гривні. Однак це збільшення платні багатьох громадян відчужує, очевидно, десь влітку, оскільки Уряд має спочатку заплатити їм платні за попередні кілька місяців. Як відомо, загальна заборгованість у платнях в Україні перевищила 4.2 блн. гривень.

Працює комісія щодо передачі кораблів

Севастополь (УНІАР). — Продовжує працю комісія штабів військово-морських сил України і Чорноморської флотилії з питань передачі 52-ох кораблів зі складу Чорноморської флотилії до складу Військово-морських сил України.

Командувач Чорноморської флотилії адмірал Віктор Кравченко заступив становище військового голови державної Думи Росії Сергія Бабуріна нібито

передача кораблів є підтвердженням босподарства і розвалом військово-морської флотилії Росії, і виключення сподівання, що стане становище С. Бабуріна не вплине на процес переговорів.

В. Кравченко також заявив, що відставка командувача військово-морської флотилії Російської Федерації Фелікса Громова, на якій наполягає С. Бабурін, не є можливою і не буде прийнята.

Україна та Узбекистан зміцнюють стосунки

Київ. — За повідомленням пресового агентства УНІАР, в Україні з офіційного візиту перебував прем'єр-міністр Узбекистану Уткір Султанов.

Під час зустрічі У. Султанова з Президентом України Леонідом Кучмою обидві сторони висловили задоволення поступом у розвитку політичних і економічних відносин між Україною та Узбекистаном. Л. Кучма наголосив, що цей рік є дуже відповідальним, і головне на сьогодні для української економіки ухвалення бюджету на новій податковій основі.

Не зважаючи на те, що товарообіг між Україною та Узбекистаном впродовж останніх років зростає і сягнув минулого року 250 млн. дол., можливість його поширення використано далеко не повністю, — підкреслював на переговорах урядових делегатів, які очолювали прем'єр-міністри Павло Лазаренко та Уткір Султанов.

Обговорено перспек-

тиви збільшення надходження в Україну узбецького та транзиту турецького газу і вавонні. Натомість до Узбекистану постачатиметься обладнання, яке виготовляється українськими підприємствами для нафто-газового комплексу. Порушено проблеми створення спільного українсько-узбецького підприємства з виробництва та використання літаків АН, можливої участі будівельних організацій України в проєкті спорудження залізничної лінії до Узбекистану, про участь Узбекистану в створенні Євразійського транспортного коридору.

ВЕЛИКОДІЯ П'ЯТИНИЦЯ

З уваги на Великодню П'ятиницю (за старим стилем), це число „Свободи“ друкуватиметься з датою суботи як останнє видання цього тижня. Наступне число „Свободи“ друкуватиметься в понеділок, 28-го квітня з датою вітрянки. — Ред.

В Україні (З інформації УНІАР)

ДОПОМІГ ФОНД „ВІДРОДЖЕННЯ“

КИЇВ. — Міжнародний фонд „Відродження“ надав найбільший гріф в сумі 560,000 дол. Українській асоціації звільнених у резерву військовослужбовців для програми соціального захисту й адаптації колишніх військовослужбовців у цивільному житті. В рамках цієї програми і передбачено надання згаданого допомоги звільненим у резерву військовим. Сюди входить психологічна адаптація, перенавчання, працевлаштування, допомога в організації малих підприємств, де вони могли б працювати. Українську асоціацію звільнених у резерву військових створено 1994 року, вона об'єднує 7,000 індивідуальних і 112 колективних членів.

ПРОФСПІЛКИ НЕ БЛЮКУЮТЬСЯ З ПАРТІОЮ ТРУДІВНИКІВ

ХАРКІВ. — Харківські профспілки не підтримали ініціативу Федерації Профспілок України щодо утворення Всеукраїнської партії трудівників. Установчий з'їзд цієї партії відбувся недавно в Полтаві, а 15-го квітня в Харкові області профспілки ухвалили рішення не брати участі в партії. Головною причиною такого рішення є незгода з організаційними принципами. За словами керівника харківських профспілок, при обранні керівних партійних органів не враховувались погляди первинних організацій.

СТРИЙСЬКЕ ВІЙСЬКОВЕ ЛЕТОВИЩЕ СТАНЕ ВОРОТАМИ У СВІТ

ЛЬВІВЩИНА. — Голова Львівської Обласної Державної Адміністрації Михайло Гладій та міністер оборони України Олександр Кузьмук під час недавньої зустрічі досягли домовленості про створення на

базі Стрийського військового летовища сучасного міжнародного цивільного летовища, яке стане західними повітряними воротами України.

ПРОТЕСТУЄ КОЛЕКТИВ СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ

КИЇВ. — Колектив Національної симфонічної оркестри пікетував Міністерство Культури і Мистецтв України. Учасники акції вимагають погашення заборгованості за 1996 рік, продовження контракту керівників Теодорів Кучаров, повернення оркестри приміщення, відібраного у 1990 році. За твердженням учасників акції, Міністерство Культури і Мистецтв веде неоглошено війну проти їхнього колективу, проігнорувавши триумфальний виступ оркестри у Великій Британії та інші творчі успіхи. Такої заборгованості із зарплатні немає навіть недавно створена міністером культури симфонічна оркестра. Головному директорові, американцеві українського походження Теодорі Кучарові, безпідставно запропоновано залишити пост керівника оркестри. „Нам накладають людину, звільнену з цієї посади за фінансові порушення“, — сказали учасники пікети.

ВНЕСЕНО ЗМІНИ ДО ЗАКОНУ ПРО ГРОМАДЯНСТВО

КИЇВ. — Верховна Рада України затвердила деякі зміни до закону про громадянство. Ще раз підтверджено статтю 1, яка закріплює в Україні єдине громадянство. Стаття 2 у новій редакції передбачає, що громадянами України є „особи, які народилися, або постійно проживали на території України, а також їхні нащадки (діти, внуки), якщо вони на 13-го листопада 1991 року проживали за межами України, не перебувають у громадянстві інших

держав і до 31-го грудня 1999 року (раніше було 1997) подали у встановленому законом порядку заяву про визначення своєї належності до громадянства України“. Найбільше дискусій викликало положення, що однією з умов надання громадянства є володіння українською мовою в обсязі, достатньому для спілкування. За дітьми, адоптованими чужинцями, зберігається українське громадянство до 18-річного віку. По досягненні цього віку вони мають визначитися щодо громадянства України. Зміни до закону ухвалено 230 голосами.

ВІДБІЛЮЄ ЗАСІДАННЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ

КИЇВ. — Тут відбулося перше пленарне засідання Конституційного суду України. У вступній промові голова Конституційного суду Іван Тимченко наголосив, що суд має працювати так, щоб громадяни України повірили в Конституцію як ефективний інструмент захисту своїх прав і свобод. Найближчим часом Конституційний суд має вирішити чи можуть депутати України сумішати працю в парламенті з іншими видами діяльності.

Л.КУЧМА ВИМАГАЄ НЕГАТИВНО ПОГОДЖЕННЯ БОРГІВ

КИЇВ. — Президент України Леонід Кучма знову доручив Кабінетові Міністрів вжити негайних заходів для погашення боргів із заробітної платні працівникам освіти. Президент наголосив, що дальше загибання з погашенням заборгованості веде до зростання соціальної напруги в освітньому середовищі. Л. Кучма також доручив підготувати все необхідне для організованого завершення навчального року в школах, середніх та вищих освітніх закладах.

У СВІТІ

КРЕЙСЕР МІЖНАРОДНОГО військового контингенту під проводом НАТО в Албанії, котрого заплановано є охороняти доставку допомог, застряг у піску минулого вітрянки, 22-го квітня, поблизу портового міста Влоре. Чотири буйкири човна намагалися його визволити з піскових кайдани, але це було дуже важко з уваги на бурю та небезпечно несприятливу ситуацію. Крейсер „Віторіо Венето“ є також літакосемцем та тепер є командним центром згаданого міжнародного військового контингенту висланого до Албанії під час недавніх там заворушень. Командування італійської морської флотилії в Римі повідомило, що „немає жодного пошкодження людей і крейсера“.

В АМЕРИЦІ

ДЕРЖАВНИЙ ДЕПАРТАМЕНТ повідомив, що ЗСА планують, як частину своїх законотворчих ініціатив, які частину бора у 12-ох країнах з наміром поборювати регіональні заворушення доквілля. Цього року такі бора будуть відкриті при американських амбасадах у Коста Ріки, Узбекистані, Ефіопії, Непалі, Йорданії і Тайланді, а шість інших буде відкрито наступного року в півночі не виявлених країнах. Віцепрезидент Ал Гор вважає цей крок „зворотною точкою американської законотворчої політики“, а секретар Державного департаменту Меделін Олбрайт підкреслила, що „проблеми доквілля тепер стали істотними та нероздільними частинами державної безпеки“.

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, NJ 07302.

Svoboda: (201) 434-0237; Fax: (201) 451-5486. UNA: (201) 451-2200

Soyuzivka UNA Estate: 216 Fdmore Road, Kerkonson, NJ T2446

(914) 626-5641, (914) 626-4638, e-mail: fsga@att.net

Передплата на рік \$100.00, на півроку \$60.00. Для членів UNA Союзу

\$75.00 річно, на півроку \$40. За кожну зміну адреси \$1.00.

Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потрібні виправляти і скорочувати надіслані матеріали.

Головний редактор: Зенон Снігирь

Second Class Postage paid at Jersey City, NJ

Албанська криза

Щойно припинилося кровопролиття в Югославії, як в Європі спалахнула нова громадянська війна. Цього разу в Албанії. В країні, яка так не схожа на інші європейські держави. Цю свобододолю країну, розташовану на зручному відтинку європейського континенту, використовували в своїх цілях контрабандисти різних країн купіві з місцевими можновладцями. Ці останні зневажали і обікралі народ своєї держави. Вдаючи, що здійснюють економічні реформи, вони порушували всі правила їх проведення, а також існуючі внутрішні і міжнародні закони, торгували зброєю і наркотиками, привласнювали гроші вкладників, занебали державні справи, підірвали моральні цінності. Албанці терпіли довог, а коли їхньому терпінню прийшов край, дали "вибуху" виставило однієї "іскори". Чийсь заклик до повстання вивисався у момент відчаю, але він упав на добре підготований ґрунт: виснажені, змучені безробіттям, демагогією і злочинністю албанці збунтувалися. "Хліб і справедливості!" — вимагав розлючений напад 1-го березня 1997 року. Та бунт, як відомо, окрім крові і горя ніколи нічого не приносить.

Світ побачив ще один приклад, як накопичення в людях образа поволи переросла в гнів і вивисало на волю. Албанська міліція і армія, значно долю російських воєнків у Чечні, враховуючи досвід інших країн, заявила про свій неутралітет і без спротиву віддала на розграбування склади зі зброєю. Несправедливо звільнені зі служби армійські офіцери стали на бік повстанців.

Озброєвшись, люди вийшли на вулиці, та оскільки конкретних виватків перед ними не було, то стріляли куди попало, аби лише випустити накопичений гнів. Албанія стала схожа на ошаленілого коня, що став на дибі а той подмався в бік прорива з шапеною швидкістю. Терпер цих людей може зупинити хіба що чудо. Їхніми жертвами стали такі ж знедолені мирні громадяни: 206 загинуло, 700 поранено, ще 83 особи загинули під час катастрофи катера з албанськими утікачами в протоці Отранто. Сотні дітей осиротили. Десятки тисяч албанських утікачів наводились Сербію, Боснію, Македонію, Грецію, Італію. Разом з утікачами на території цих країн потрапляє і зброя, що може загострити економічну і політичну ситуацію у значеннях країн. Отже внутрішній албанський конфлікт може перерости в загальноєвропейський.

Тимчасове затишення не зняло напруги. Люди, які вже відчували смак свободи "випустити пару", навряд чи заспокоїлися остаточно. З однієї громадянської війни може розгорітися друга: від економічного конфлікту до міжнародного — всього лише один крок. І конфлікт цей важко буде розв'язати за допомогою міжнародних організацій. Та якщо навіть військові дії припиняться, життя албанців не поліпшиться. Навпаки, криза поглибиться, бо до вже існуючих проблем додадуться рани, завдані громадянською війною.

Світова громадськість розгублена перед албанською стихією. Європейський союз виявився неготовим до такого повороту подій. Організації безпеки і співробітництва в Європі поведуться невпевнено, а НАТО не може запропонувати нічого, окрім сили. Отож митоворачі цілі почали прибувати в зону конфлікту лише 14-го квітня. Всього передбачено ввезти на територію Албанії 2,500 італійських воєнків, 1,000 французьких, по 700 грецьких і турецьких, 400 румунських, 350 еспанських, 120 австрійських і 100 данських воєнків. Росія, всеродній якій ситуація також дуже напружена і загрожую розвинути за подібним сценарієм, тримається осторонь і тривожно стежить за подіями в південній частині Албанії.

Все це не може залишити байдужими і керівників України. Адже розвиток подібних конфліктів у будь-якій європейській державі неухильно впливає на ситуацію в Україні. Якщо нестабільність у маленькій Албанії має такий вплив на ситуацію в європейському регіоні, то можна уявити яку загрозу несе народам нестабільність у великій сусідній державі.

Осип Труш

ТІНЬОВА ТОРГІВЛЯ ЗБРОЄЮ В УКРАЇНІ

Тіньова торгівля зброєю в Україні, в оцінці експертів, перевищує понад 40 відсотків загальної торгівлі. Вона не тільки приносить державі дуже мало доходів, але й напакки — послаблює економічний стан держави. Щоб мати краше зрозуміти цієї проблеми, варто поглядати на цифри Лондонського інституту стратегічних досліджень: до 1994 року Збройні Сили України випродали зброї, безприсплати та амуніції на суму 32.4 блн. дол. Беремо ці дані як доказову інформацію, бо ніде правди діти — Міністерство Оборони і Служба Безпеки України не дописали у своїх звітних стримати до безвідомовидальну поведінку супроти держави високого заможності урядів і високої ранги військовослужбовців. Мимо того, що МО і СБУ повідомляли урядові чинники про тінювий продаж зброї, зі сторони Уряду не було належної протидії, щоб що крадіж державного майна унеможливити, а причетних до руйнівної діяльності і крадіж майна потягнути до відповідальності.

Немає сумніву, якщо Під таким загоровком цоденник "Галичина" з Івано-Франківського помістив матеріал прикарпатського письменника Миколи Дмитріва з Богородану. За поведінкою з головним редакційним часопису "Галичина" Богоданом Галомком, поданою скорочено передрук статті М. Дмитріва, що, на нашу думку, може зацікавити читачів "Свободи". Зокрема ті, котрі мали нагоду прочитати розвідки д-ра Пундія Я. негайно встановив контакт з С. Волянником і попросив детальніше розповісти про нападків Мартиниці. Одержав від нього листа з такими даними:

Після розриву з міністерством його дружина жила в сусідньому селі, інженера-лісника Михайла Мартиниці, в селі Тершові-Спасі Самбірського повіту. Там і померла. Михайло емігрував до Мюнхена, де помер 1974 року, залишивши сина Івана, інженера. Найстарший син міністра, Іван, лікар УГА загинув у так званому циркуляційному смерті 1919 року. Третій син, Роман, С. Волянник зустріч 1944 року в Санці (Польща). Яка його далаща доля, Волянник не знає. Дочка міністра Стефанія вийшла заміж за інженера Василя Вишницького. Це було С. Волянника. Вишницький похований у Перегінську, Стефанія — у Вілліамствані (ЗСА). Дружина мало трох дочок: найстарша, Маруся, вдала піаністка (вона є на друкованій "Свободі" світлин. Ред.), загинула 1945 року під час бомбардування Вільні, Мирослава і Наталка живуть у ЗСА.

З доповідню д-ра Пундія Я. негайно встановив контакт з С. Волянником і попросив детальніше розповісти про нападків Мартиниці. Одержав від нього листа з такими даними:

Після розриву з міністерством його дружина жила в сусідньому селі, інженера-лісника Михайла Мартиниці, в селі Тершові-Спасі Самбірського повіту. Там і померла. Михайло емігрував до Мюнхена, де помер 1974 року, залишивши сина Івана, інженера. Найстарший син міністра, Іван, лікар УГА загинув у так званому циркуляційному смерті 1919 року. Третій син, Роман, С. Волянник зустріч 1944 року в Санці (Польща). Яка його далаща доля, Волянник не знає. Дочка міністра Стефанія вийшла заміж за інженера Василя Вишницького. Це було С. Волянника. Вишницький похований у Перегінську, Стефанія — у Вілліамствані (ЗСА). Дружина мало трох дочок: найстарша, Маруся, вдала піаністка (вона є на друкованій "Свободі" світлин. Ред.), загинула 1945 року під час бомбардування Вільні, Мирослава і Наталка живуть у ЗСА.

— А зазвичай, про тебе писали наша газета "Свобода", — сказав він наприкінці.

— Що саме? — запитав я. — Про презентацію твоєї книжки в Богородані. Вистіла також фотографія сім'ї Мартиниці. Я припустив, що "Свобода" матеріал про презентацію моєї книжки передрукувала з "Галичини". А фотографія — це щось нове, що може навести на слід сім'ї. Домовившись, що Базюк приїде мені ввізку з газети. Та заки він це зробив, її надіслав мені інший американський друг — д-р Павло Пундія. "Свобода" висіла.

Наталія Волянська-Ожикова, Перемишль

Мої Великодні

Питання повторюють, а Галія постійно відповідає, що не має "кошелець, спідничечки, хусточечки і перстечка". За обидвими перстень Галія у киці співає:

А я пану подякую, а я пана поцілую — кавалеру.
А я пана поцілую і з тобою потанцюю — кавалеру.

Подібно в колі відвідує галіки. "Ой не ходи, кароченьку, в гороховий мішок", "Чорнушко доди, вставай раненько, мій, чешуся краєно, зберися, хотять ти люди вжити, мильно ти заміж іди".

При інших піснях дівчата крутили швидше і мекретили райдугу голубі, червоні, зелені, рожеві спіднички та корсетки і білі сорочки. Коли я вже навчалася у гімназії, в мене було кілька товаришок і товаришів у Хірові, Стараві й одні вчитель з нашого села, Сушиці Великої. В усі три дні свят ми зустрілися. Бувало, я їздила до них, але найчастіше вони приїздили до мене. Тоді гарне вдова починала галіки, різні забави і спів. Був гарний звичай: бавилися всі разом — старші, молоді й діти, і всі були вдовольні. Звичайно, знайшовся завжди хтось із старших, хто ці забави вів.

палку можна ствердити, що так, бо, поперше, потрібно забезпечити Збройні Сили України військовою обладнанням, а по-друге, ці комплекс споруди можна продукувати високої якості зброєю, на яку є попит на ринку зброї. А тому що ЗСА, Росія та інші держави торгують зброєю, Україна не може лишатися позаду, особливо тоді, коли це приносить потрібні фінанси для держави. Наприклад, продаж 320 танків Пакістану за 500 млн. дол. дуже корисний, бо допоможе у якійсь мірі задовольнити потреби населення.

В сучасну пору ведеться в пресі дискусія щодо забезпечення для України постійного збуту зброї на майбутнє. Береться до уваги два ринки збуту. Один контролює Росія, а другий — Захід. А тому що Росія вже повоює, що Україна може стати її серйозним конкурентом на світовому ринку зброї, то є суттєві, щоб Україна продовжувала продавати зброю тим державам, які є прихильнім Заходів. Цей підхід має свій сенс, щоб якийсь відсоток вивідати з Росії й у цей спосіб

городній мети. На жалю, моєго голосу не почув ніхто з керівників!

Я вносив пропозицію, щоб Івано-Франківське як колишня столиця ЗУНР встановив пам'ятник Михайлові Мартиниці, видатному державному діячеві, який очолював у молодій українській державі одне з найважливіших міністерств — міністерство землеробства, патріотів, який жив і працював деякий час у цьому місті, людині, що віддала життя в ім'я незалежності України. Цього вимагав наш обов'язок перед історією, перед містом. І на цю пропозицію ніхто з керівників не відгукнувся, начебто й зовсім її не було. Яка незрозуміла, яка несправедлива байдужість до української історії! А тим часом в Одесі знаходять кошти на відновлення пам'ятника царі Катерині Другій, яка, за словами Шевченка, "доконала влову спротиву" — нашу Україну. Невже цей факт не викликає тривоги у нас на Прикарпатті? Адже змогли жителі села Старого Богороданського району нездовго до розвалу союської імперії спорудити пам'ятник греко-католицькому єпископу Симеону Лукачу, уродженцеві того села. Невже Івано-Франківське бідніше, ніж те прикарпатське село?

Таким напруженим занятиям закінчив Микола Дмитрів статтю, яку ми частинно тут прошептали. І здалося, що питання адресоване не тільки керівництву Івано-Франківщини та її обласного центру. Невже Івано-Франківське бідніше, ніж те прикарпатське село? Таким напруженим занятиям закінчив Микола Дмитрів статтю, яку ми частинно тут прошептали. І здалося, що питання адресоване не тільки керівництву Івано-Франківщини та її обласного центру.

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про чари великодньої печі

Скільки вже років довелось мені писати про наближення Великодня і про аби кулінарні та інші традиції, зв'язані з тим радисним, так великим і урочистим для нас, українців, святом.

Піокреслюю саме це, що у нас Великдень таки завжди був і надалі є особливим святом, а принаймні повинен таким бути, згідно з нашою віковинною традицією, що сягає своїм корінням куди далі, як американська, до якої ми тут суцільно факту пристосовуємося. Та ж це для нас не лише свято дітей та їхніх ігор чи радисних дарунків у формі зайчиків, цін'яток і різного роду яєчок, від шокколадових починаючи, а на "джеллі бінс" кінаючи. Для нас зовсім не характернішче шукання цих яєчок по городах і парках, як і чужі усі ті зайчики і цін'ятки, що ними обдаровують тут дітей, бо й вони позбавлені з різних етнічних традицій. Великдень не є для нас таким святом і це одною

можливістю купування подарунків, хоча б у формі солодощів для дітей. Ті, зв. зв. "звичай" прийшли таки тут до нашої свідомості в дечому, на жалю, вже добре акорінілися. Але, однак, хіба немає такої української родини тут, на другій півкулі, яка б нехтувала нашою правдивою традицією свяченого із великодними бабками, крашанками, яєчками і хрондом, що у кошуку, прикрашеному овиською, несеться у піднесеному, святоточному настрої до церкви посвящати, щоб віддати поділити тим свяченим з родиною і близькими.

Правда, обставини побуту тут змінили дещо віковичні звичай. Немає майже тут мурав і майданів біля наших церков, де господні могли б розложити свої чепурні кошеліки із великодним добром, сусою одна біля другої, немас міся, щоб після свячення похристосувалися, обмінялися писанками, а кошеліки маюють у багачини авт, перед від'їздом додому. Немає тут також нілого повного ритуалу чечення баб, хоча як стоїть і дано він все догос в центрі великодній пригостувати. Брак часу, цивілізація і вихода перенесли його в сферу дозвільного, тепер вже навіть не сьогоднішніх матерів, а бабунь. І тільки в їхніх оповіданнях є відвізавецький чар і смак цієї вишнєвої традиції, на погрядковій свистом, що так пишомо для українців.

Але того вишнєвого нашого "мистецтва" не можна вистежити із книжки чи перебіти найточнішим виписаним кушарським приписом — його треба вичити живцем, його треба відчувати, пережити і передати. Чи не є, отже, гріхом не передавати цієї традиції з роду в рід, чи не слід нам усім дбати про те, щоб вона не замерла через вплив чужого докля? Кажуть, що в Україні вона не замерла ніколи, хоча доведени роками треба було з нею добре ховатися. А сьогоднішні на такі процитати не лише біля великодньої печі, з писанками і свяченим, але із записками, церковними відправками і урочистим відзначенням трох днів Великодніх Свят. Добре, що так воно є, а все ж заважаємо одне спільне, що і тут, і там замиряє тото, але беззастовотно традиція великодніх побажан на гарних українських картках, не ораженних "дурковим кіном". Не пишуть їх вже так численно, як раніше, і не випускають їх мистецько витриманими. При тому можна заважити, що у тих з України постійно бракує чомусь головного мотиву, як найважливішого у Великодній-Воскресінні Христа. Чи це припадок, чи, може, дали немас потреби на охоти на державному рівні використовувати найважливіший мотив цих радисних свят? Христос Воскрес-Воскрес-Воскрес!

О-КА

ся потанцювати. Двоє з-посеред нас вміло грати на фортепіані. Коли ми хотіли чух трохи покрутити, або коли не було під рукою ніякого музичного інструменту, хлопці на устках гармоніках або на гребеньях справляли яку музику, що, здавалось, вся хата танцює. Як загальною, що і то сьогоднішній мотів. Хто ж з хлопців сьогодні заграв на гребені до танцю?

Суми і голуби були свята у востній році. Молодим не хотілося їм бавитися, ні сміятися. І галіки викопалися якось оті найбільш повільні — так тільки, щоб підтримати традицію; не було бови з цього веселого свячення пасок; звонили якось сумно дзвонили...

Пам'ятаю два найбільш голубі роки. Приїздила я до дому у Велику у вітницю на свята. Нічого ще не підготовлено. Мама показувала мішочок білої муки і немов виправдовувалася: "Щойно ввора ми не роздобули, а сьогодні будемо пекти бабку у тортік. Коли вистинчат цукру і яєць, тоді й сирник. На свята збили ми курку. У людей голод. Добре, що в нас корова доїть..."

Може, найсумнішими були свята, які я пережила в (Закінчення на стор. 3)

Великодня ніч

Синь неба розітнули дзвони
І сонми янголів зійшли з небес,
На всю Вселенну гуло залунало
Веселе, радісне — Христос Воскрес!

Хай дзвонять дзвони на Софії,
Оповідать цілий світ,
Що наша вільна Україна
Шле Великодній всім привіт!

Нехай обійметься брат з братом,
Цілунок щирим привіта,
Нехай настане мир у світі
В ім'я Воскреслого Христа!

Наталка Турчманович

Мої...

(Закінчення зі стор. 2)

селі Шавнику на Лемківщині, тоді, коли його мешканці виїздили. Здається, що й природа сумувала разом з ними... Ще було темно. З усіх сторін йшли люди на Воскресну утрено. Світало, та сонце не сходило, закривали його густі хмари. Небо стояло темне. Низенько над лісами нависала синя мряка, в якій гинули вершки гір. Довкола церкви мовчки стояли люди — декотрі під тинами, декотрі під старими високими смереками, інші під вербами, що вкриті бруньками ледь почали зеленіти. Прийшли сьогодні всі, хто тільки міг встати на ногах. Прийшли на останній свій тут Великдень...

Пройшли роки і знову пам'ятний Великдень 1957 року в Перемишлі. Було тепло і гарно. Зазеленілися береги Сяну. В садах розвивався бузок, розквітали черешні і вишні, червоніли пуп'янки яблунь і груш. На Замковій горі в парку птахи своїм щебетанням заглушували розмови, зеленіла трава, квітли фіялки.

Після Богослужіння в церкві на Болоню вечором багато людей сходилося до світлиці Товариства в Народному Домі. Жінки приносили з собою свячене. Кожна хотіла тим, що мала найсмачніше, поділитися з іншими. Робили ми чай або каву, і як же було весело! Ділились свяченим, складали вітання, знайомились, жартували, сміялись. А потім співи і співи без кінця. І які пісні тоді не виспівували — сумні, веселі, гагілки... Весело було молодим, приємно й веселіше ставало на серці старшим. Так було протягом цілих трьох днів. Тоді була у нас секретар Головного правління Ольга Василівна. Вона передала вітання від земляків з західних земель. Говорила, що часто її питають про Перемишль, про наше життя, працю, цікавляться реальними здобутками. І відтоді ми кожного року святкуємо Великдень у Перемишлі.

Зрештою, в цей день неможливо тільки у своєму домі бути. Бо ж просять, забирають до себе знайомих або рідня, ще й гніваються, коли не йду до когось. Щоб не було оцього гніву, я придумала в одні свята гостювати у трьох родин — тих, що найширше мене запрошують. Істи дуже не хочеться, бо вдома теж усього досить. Йдеться про те, щоб тільки поділитися свяченим. В одних з'їм сніданок, у других обід, у третіх підвечірок і — додому. Другого дня запрошую всіх до себе. На жаль, на другий день після „троїстого“ святкування, буває, що людина спрагла тільки самоти і відпочинку від свят. І тому я більше такого не роблю. Хай і цілий тиждень, а таки ходитиму по гостинах: бо ж кажуть — приємне слід ділити по трохи.

Де не була б я, де б не поїхала на Великдень, завжди повертаюся до Перемишля, щоб бути вдома. Здається мені, що так гарно, так приємно й велично у цей день може бути тільки тут — у моєму місті, зі знайомими людьми й ріднею.

УКРАЇНСЬКИХ ДІТЕЙ — ДО УКРАЇНСЬКИХ ЛІТНІХ ТАБОРІВ!

Лекції англійської мови ПРОСТО ПРО СКЛАДНЕ

Зайняття двадцять четверте

ЯК ВАС ТЕПЕР НАЗИВАТИ?

Почнемо з того, як звертаються до незнайомих людей. Чемні форми звертання традиційні: **Sir! Madam!** (скорочено вимовляється „мем“); **Miss!**

Серед підлітків, правда, прийняті інші звертання:

Hey, man! — Гей, чоловіче!

або

Hi, babe! — Привіт, малі!

На молодечий „сленг“ ми відволікатися не будемо, а ось у „дорослий“ мові останніми роками сталися цікаві зміни. На письмі перед жіночим іменем тепер вживається не два, а три слова: **Mrs.** (вимовл. „мисіз“) — перед іменем заміжньої жінки; **Miss** („мис“) — перед іменем дівчини або незаміжньої жінки; **Ms.** („миз“) — нове звернення, однакове для замужніх і незамужніх, яке ігнорує подібну різницю; введено воно як жіночий аналог звернення **Mr.**, спільного для усіх мужчин.

Це — не єдиний приклад того, як явище, яке називають „політичною коректністю“, позначається на мові. Той факт, що слово **“man”** має два значення — „людина, мужчина“, викликає великі нарікання зі сторони прихильників цього руху. Наприклад, замість слова **“mankind”** — людство вони рекомендують **“human race”**.

human — людський

human being — людська істота, людина.

Слово **“human”** співзвучне з українським „гуманний“, але це „фальшива підказка“: існує, хоча й подібне, але інше слово: **humane** — людський, гуманний.

Часто вживається слово **person** — людина, особа — в таких, наприклад, реченнях:

She is a very interesting person. — Вона дуже цікава людина.
Why do you think he is a bad person? — Чому ви думаєте, що він погана людина?

to be present in person — бути присутнім особисто

Три похідні від цього слова подібні між собою:

personality — особистість

personality cult — культ особистості

personal — особистий

personal belongings — особисті речі; пожитки

This is my personal opinion. — Це моя особиста думка.

Please don't get personal! — Будь ласка, не переходить на особистості!

Don't take it personally. — Не приймайте цього на свій рахунок.

personnel — персонал; співробітники, кадри

Personnel Department — відділ кадрів

Наведемо кілька слів, які змальовують інтелектуальні якості. Два приємні:

clever — розумний, **silly** — дурний чомусь звучать нечасто. Два інших, навпаки, стали занадто популярними, особливо

серед молоді та в побутовій лексиці: **smart** — розумний, кмітливий, **stupid** — дурний, глупий. **This lady is smart and good-looking.** — Ця дама — розумна і гарна.

Stop asking such stupid questions. — Перестань задавати такі дурнуваті питання.

Цікаве, що слово „дурень“, таке популярне в українській мові, точно не перекладається. Найближче до нього, мабуть, — **“stupid person”**. Слово **“fool”** — дурень” звучить м'ягше, особливо коли його вживають у відношенні до самого себе: **I know I was a fool.** — Я знаю, що поведів себе немудро.

He isn't such a fool as he looks. — Він не такий дурний, як виглядає.

Слово **“intelligent”** — розумний” говорять лише про інтелект і не може перекладатися як „інтелігентний”.

He is intelligent and well-educated. — Він розумний і високоосвічений.

Тепер розглянемо слово, яке треба перекладати широким спектром значень:

mind — розум, розсуд, тьма, глузд, голова, пам'ять, погляд, думка, душа — взагалі, увесь наш психологічний зміст.

the best minds of our time — найкращі розуми нашого часу
What's on your mind? — Що у вас на думці?

You must be out of your mind! — Ви збожеволіли!

(Присл.) **So many men, so many minds!** — Скільки голів, стільки й поглядів.

He has lost his mind. — Від згубив голову.

I can read your mind. — Я можу читати ваші думки.

My mind is clear now. — Моя думка прояснилася.

To my mind, this is foolish. — На мій погляд, це немудро.

to be of one mind — притримуватися однієї й тієї ж думки
to keep in mind — пам'ятати, мати на увазі

peace of mind — спокій духа

She is in a terrible state of mind. — Вона в жахливому душевному стані.

(Присл.) **Out of sight, out of mind.** — Очі не бачать — серце не болить.

It came to my mind that... — Мені прийшло на думку, що...
In my mind's eye I still see it. — У своїй уяві я все ще це бачу.

She doesn't know her own mind. — Вона сама не знає, чого хоче.

Слово **mind** може виступати також в ролі дієслова. Коротко згадаємо про про ці його значення:

mind — 1) звертати увагу; рахуватися з чимось; брати під увагу

Never mind! — Не звертайте уваги!

Mind the dog (the step, the doors)! — Обережно (вважайте на пса, сходи, двері)!

2) заперечувати, мати щось проти...

I can wait if you don't mind. — Я можу почекаати, якщо ви не заперечуєте.

Do you mind if I open the window? — Чи ви нічого не маєте проти того, щоб я відчинив вікно?

Автор лекцій англійської мови — Віталій Левенталь. Матеріал опрацювала відповідальна за рубрику Галина Колесса. Автор застерігає за собою усі права.

© В. Левенталь

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує членів й українське громадянство на ДОПОВІДЬ

СХЕМА ГРУШЕВСЬКОГО І НАУКОВА ДИСКУСІЯ ІСТОРІЇ УКРАЇНИ

яку виголосить

д-р ЯРОСЛАВ ГРИЦАК

директор Інституту Історичних Досліджень
Львівського Університету
що відбудеться

у п'ятницю 2-го травня 1997 р. о год. 6:30 веч.

в домі НТШ, при 63 Четверта авеню,
між 9 і 10 вул. в Нью Йорку

УПРАВА НТШ

ТАНЦЮВАЛЬНІ ТАБОРИ ВЕРХОВИНА ГЛЕН СПЕЙ, Н. Й

РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА МИСТЕЦЬКИЙ КЕРІВНИК

„Workshop” 29-го червня — 20-го липня
для завантажених танцюристів
від 16-го року життя вгору

ТАБОРИ ДЛЯ МОЛОДІ від 27-го липня — 9-го серпня
Для початківців та завантажених танцюристів
від 7-го року життя до 16-го року.

По інформації прошу звертатися:

Ukrainian Dance Workshop
c/o ROMA PRYMA-BONACHEVSKY
523 East 14th Street, Apt. 3B
New York, New York 10009
(212) 677-7187

CONSISTORY of the UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH of the U.S.A.

Єпископат і Консисторія Української Православної Церкви в ЗСА мають шану запросити всіх Христолубивих вірних до участі у Богослуженнях цього річної Провідної Неділі, присвяченої вшануванню, у зв'язку з Роком Покликання, проголошеним Постійною Конференцією Українських Православних Єпископів поза межами України, пам'яті священномучеників УПЦ і 50-літтю Української Православної Ліги.

Слава Богові за все!

ПРОГРАМА ПРОЩІ:

СУБОТА 3-го ТРАВНЯ

9:30 ранку. Літургія у Церкві-пам'ятнику

6:00 веч. Вечірня і Свята Сповідь у Церкві-пам'ятнику.

Відносно паркування авт: Консисторія повідомляє всіх, що паркування авт на терені Церкви-пам'ятника і цвинтаря у суботу 3-го і у неділю 4-го травня буде строго заборонене. Паркувати можна тільки на площі Консисторії 135 Davidson Avenue. Звідтіля до Церкви-пам'ятника/цвинтаря і назад можна буде переїхати спеціальними автомашинами (Consistory vans), які ходитимуть що пів години.

Культурні виставки і продаж різноманітних товарів відбуватимуться 3-го травня, лише за попередньо отриманим від Консисторії дозволом, від год. 12-ої до год. 7-ої веч. у головній залі Культурного Центру.

4-го ТРАВНЯ. ПРОВІДНА НЕДІЛЯ

9:00 ранку. Зустріч архиєреїв.

9:30 ранку. Початок Божественної Літургії, очоленої Митрополитом Константином у сослуженні Архієпископів Антонія і Всеволода, Єпископа Паїсія і настоятелів місцевих парафій.

Після Літургії, похід до Хреста пам'ятника і Панахида за спокій душ бл. п. Патріархів УПЦ Мстислава і Володимира і всіх спочилих єпископів і вірних УПЦеркви та спочилих основоположників і членів УПЛіги.

Окремі заупокійні відправи дозволяються аж після закінчення загальної Панахиди.

UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE U.S.A.
Tel.: (908) 356-0090

MAILING: UKRAINIAN ORTHODOX CHURCH OF THE U.S.A.
P. O. BOX 495

SHIPPING:
135 DAVIDSON AVE.

Оксана Лиховид

Великодні побажання

Дзвонять дзвони великодні,
Дзвонять веселково —
Богу шлем свої молитви,
Щире, рідне слово.
Хай шляхи вам світла доля
Стелить рушниками,
А любов до України
Вічно буде з вами!

У ПОНЕДІЛОК, 21-ГО КВІТНЯ, ранній рух англійської столиці Лондону був цілком припинений на кілька годин. Підземки, поїзди та літаки стримано на кілька годин, бо отримано цілий ряд телефонічних повідомлень про те, що в місцях найбільшого згромадження людей підкладено бомби. До полудня рух в місті було відновлено, але літаки почали злітати і приземлюватися тільки пізнім пополуднем. Хоч досі ніхто не взяв на себе вини за цей вчинок, то офіційні чинники цю нову пакість приписують Ірландській республіканській армії, котра таку тактику застосовує для того, щоб постійно давати про себе знати, зокрема тепер, коли в Англії ведеться передвиборча кампанія.

ОФІЦІЙНІ ЧИННИКИ СТВЕРДЖУЮТЬ, що федеральне кримінальне слідство відкрило нові докази, включно з сателітними світлинами, котрі вказують, що державна китайська фірма ніколи не думала закупленого в ЗСА обладнання вживати для цивільних цілей. Навпаки, відома китайська фірма Катік, котра в 1994 році закупила велику кількість прецизного технічного обладнання, відразу спрямувала його до військової бази.

У ВІВТОРОК, 22-ГО КВІТНЯ, губернатор ньюджерського штету Крістіан Тодд-Вітман повідомила, що тимчасово припиняє свою обіцянку мешканцям штету зменшити рати платностей автомобільних забезпечень можливістю меншого загального забезпечення. Натомість намагатиметься здійснити інші частини обіцяного нею плану, котрий включатиме кінець автоматичних щорічних підвищень рат автомобільного забезпечення та додаткових оплат від водіїв, котрі отримали поліційні квитки переступлення правил автомобільного руху. Хоч цей план, на її думку, буде швидше схвалений штетовою легіслатурою, то все ж таки він не є тим, що було обіцяно виборцям.

В ПЕРШУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ
відходу у вічність нашого дорогого і незабутнього
МУЖА, ТАТА І ДІДА

бл. п.

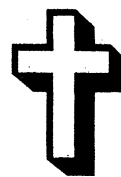
ЛЮДВІКА ЯЦКІВА

буде відправлена ПАНАХИДА у вівторок 29-го квітня
о год. 6-й веч. в церкві св. Юра в Нью Йорку.

Просимо згадати покійного у своїх молитвах:

дружина — Ольга
син — Ярослав
дочки — ЛЮБА з чоловіком ЯРОСЛАВОМ
— МИРОСЯ
внуки — СТЕФАН І ХРИСТОФОР

Вічна йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою з родиною і приятелями, що в
середу 16-го квітня 1977 р. з волі Всевишнього
відійшов від нас у вічність наш дорогий
МУЖ, ТАТО І ДІДО

бл. п.

МИХАЙЛО ШАРКЕВИЧ

залишені в глибокому смутку:

дружина — ГАНЯ
дочки — ЛЕСЯ ГАДАЧ з чоловіком
— СЛАВКА ГОРДИСЬКА з чоловіком
— МАР'ЯНА ЗВАРИЧУК з чоловіком
внуки — ЛЯРИСА, МИХАСЬ, ТАСЯ І МАРКО

Вічна йому пам'ять!

З великим болем і жалем повідомляє
родина ШАРКЕВИЧ

Ділимося сумною вісткою, що 20-го січня 1997 р. відійшов
у вічність на 73-му році життя

св. п.

МИКОЛА ФАМЯК

Нар. 1923 р. в м. Старий Самбір, Україна

ПОХОРОН відбувся 24-го січня в церкві св. Покрови у
Виллимантік (Willimantic), СТ. Похований на цвинтарі св.
Йосифа.

Був довголітнім членом Українського Народного Дому,
УККА, та парафії української католицької церкви в Колчестері.

Залишив у смутку:

дружину — МАРІЮ
дочку — ПЕТРЮСЮ
синів — ПЕТРА І СТЕФАНА
брата — ВОЛОДИМИРА в Україні і
дальшу родину

Вічна йому пам'ять!

